

5. Obiekty i tereny chronione.

5. 1. Działalności ochronne.

Strefy i obszary chronione.

Na obszarze gminy Domaniów Studium uznaje konieczność utrzymania oraz wraz z rozwojem infrastruktury technicznej i społecznej wytyczenia następujących stref i obszarów chronionych:

- zabytkowych układów przestrzennych wsi;
- stanowisk archeologicznych;
- pomników przyrody;
- użytków rolnych;
- stanowisk florystycznych;
- ostoj fauny;
- linii elektroenergetycznych oraz stacji transformatorowych;
- masztów telekomunikacyjnych (GSM);
- cmentarzy;
- ujęć wody pitnej;
- oczyszczalni ścieków;
- składowisk odpadów komunalnych;
- ferm hodowlanych;
- magazynów nawozów oraz środków ochrony roślin;
- terenów sąsiadujących z drogami, w zależności od ich klasy technicznej.

Strefy te winny mieścić się w granicach własności terenu użytkownika.

Ochrona przeciwpożarowa.

Nie przewiduje się potrzeby rozbudowy sieci Ochotniczych Straży Pożarnych (OSP). Obecny stan 7 jednostek spełnia wymagania ochrony przeciwpożarowej. Należy na bieżąco modernizować stan techniczny wyposażenia.

Ochrona przeciwpowodziowa.

Walory naturalne powodują, że Gmina Domaniów nie jest objęta bezpośrednim zagrożeniem powodziowym.

Obszary nadrzeczne rzeki Żurawki na odcinku Kończyce, Radoszkowice, Kuchary, w związku z możliwością występowania zastoisk wodnych spowodowanych nadmiernymi opadami, nie powinny być w przyszłości zabudowane.

Celem umożliwienia większego przepływu wód dla potrzeb melioracyjnych oraz przeciw powodziowych, przewiduje się inwestycje regulacyjne poprzez pogłębienie skarpy następujących cieków wodnych:

- Mszana – na odcinku 17 km;

- Żalina – 1,85 km;
- Żurawka – 12,3 km.

W ramach projektowanych regulacji rzek należy wyważyć proporcje pomiędzy rolniczymi potrzebami osuszenia gruntów rolnych i potrzebą zachowania ekosystemu wodno – łąkowego.

5. 2. Ochrona zabytków.

Studium zakłada utrzymanie dotychczasowych zasad ochrony dóbr kultury. Określa ogólne wytyczne odnośnie przyszłego funkcjonowania obiektów zabytkowych oraz zagospodarowania istniejącej i nowo projektowanej zabudowy.

W opracowywanych miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego powinny zostać odzwierciedlone następujące elementy przestrzeni podlegające ochronie konserwatorskiej:

- zabytkowe układy przestrzenne wsi;
- pojedyncze obiekty zabytkowe poszczególnych miejscowości, wyszczególnione w załączniku do Studium;
- zabytkowe pałace i parki dworskie;
- pojedyncze pomniki przyrody;
- stanowiska archeologiczne;
- zabytkowy szlak piastowski.

Nowo opracowywane miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego muszą uwzględnić występowanie stanowisk archeologicznych zgodnie z aktualnym stanem badań.

Wszystkie decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, pozwoleń na budowę oraz zmianie sposobu użytkowania obiektów podlegających ochronie konserwatorskiej należy uzgadniać z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków (WKZ).

Na terenach występowania stanowisk archeologicznych bez akceptacji WKZ nie powinny następować żadne zmiany użytkowania. Wszelkie prace ziemne muszą być prowadzone za zezwoleniem oraz pod nadzorem archeologiczno – konserwatorskim.

Na obszarze gminy w nowo wznoszonych obiektach należy preferować tradycyjne dla regionu formy architektoniczno – budowlane takie jak:

- wątki murów;
- podcienie;
- strome dachy kryte dachówkami ceramicznymi;
- miejscowe materiały typu: cegła, kamień, drewno.

Ponadto należy:

- zabezpieczać dorobek kulturalny i naukowy powstały w wyniku dokonań twórców różnych narodowości;
- zachować dawne i współczesne przekazy kultury niematerialnej związane z tradycją regionu, upamiętnione w znakach oraz symbolach plastycznych;
- kontynuować i rozwijać regionalne cechy urbanistyczne, architektoniczne, rzemiosła i twórczości niematerialnej, podkreślając ukształtowaną historycznie odrębność regionu;
- podejmować starania o zwrot dóbr kultury;
- kontynuować współpracę międzynarodową w przedmiocie upowszechniania wiedzy, zachowania i opieki nad europejskim dziedzictwem kulturowym oraz udostępniać turystycznie jego najcenniejsze wartości.